

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätös nro 70/2011
21.10.2011

Asia Virantoimituksesta pidättämistä koskeva oikaisuvaatimus

Oikaisuvaatimuksen tekijä

A, vanhempi konstaapeli

Virasto Poliisilaitos

Päätös, johon haetaan oikaisua

Poliisilaitos on päätöksellään 9.2.2011 pidättänyt A:n virantoimituksesta päätöspäivästä alkaen toistaiseksi enintään siihen saakka, kunnes hovioikeus on käsitellyt häntä koskevan rikosasian.

Päätös perustuu käräjäoikeuden 27.9.2010 antamaan tuomioon nro 1380, jossa A:n on todettu syyllistyneen pahoinpitelyyn 21.12.2009 ja ampuma-aserikokseen 22.12.2009 ja joista hänelle on tuomittu yhteinen 50 päiväsakon suuruinen sakkorangaistus.

Päätöksen perustelujen mukaan virantoimituksesta pidättämistä koskeva asia oli otettu käsiteltäväksi valtion virkamieslain 40 §:n 4 momentin mukaisesti sen vuoksi, että poliisilaitoksen 8.11.2010 tekemän päätöksen perusteissa oli tapahtunut muutos. Poliisilaitos oli luopunut käyttämästä virantoimituksesta pidättämisen perusteena lievää pahoinpitelyä koskevaa kihlakunnansyyttäjän päätöstä 2.7.2010.

Edellä mainitut pahoinpitely ja ampuma-aserikos olivat sellaisia rikoksia, joiden torjumiseen poliisihallinto oli viime vuosina paneutunut tavanomaista perusteellisemmin. Poliisimiehen tekeminä mainittuja rikoksia oli pidettävä hyvin moitittavana, sillä ne väistämättä vaikuttivat ihmisten käsityksiin ja mielikuvaan siitä, miten poliisi organisaationa painopistetehtäviään hoiti, ja myös siihen, miten asianomainen poliisimies niitä hoiti. A:n käyttäytymisellä oli vaikutusta myös po-

liisiorganisaation sisäisessä tarkastelussa. Lievää pahoinpitelyä koskevan perusteen poistuminen ei antanut aihetta arvioida asiaa toisin kuin 8.11.2010 tehdyssä päätöksessä. A oli valittanut käräjäoikeuden tuomiosta hovioikeuteen, minkä vuoksi pahoinpitely ja ampuma-aserikos olivat edelleen tutkimusten alla. A:n syyksi luetut rikokset olivat luonteeltaan sellaisia, että niillä voi olla vaikutusta hänen edellytyksiin hoitaa tehtäväänsä, minkä vuoksi poliisilaitos oli pidättänyt A:n virantoimituksesta.

Oikaisuvaatimus

Virantoimituksesta pidättämistä koskeva päätös on kumottava.

Olosuhteet eivät olleet muuttuneet, vaikka poliisilaitos oli luopunut käyttämästä virantoimituksesta pidättämisen perusteena lievää pahoinpitelyä koskevaa kihlakunnansyyttäjän päätöstä 2.7.2010. Kyse oli ollut poliisilaitoksen virheellisestä tulkinnasta, eikä valtion virkamieslain 40 §:n 4 momentissa tarkoitetuista muuttuneista olosuhteista.

Uutta virantoimituksesta pidättämistä koskevaa päätöstä ei ollut voitu tehdä, koska A oli ollut jo virantoimituksesta pidätettynä poliisilaitoksen päätöksien 22.12.2009, 5.1.2010 ja 8.11.2010 johdosta.

Päätöksentekoon osallistuneet virkamiehet olivat olleet esteellisiä. He olivat asian 8/2010 yhteydessä antaneet virkamieslautakunnalle väärää tosiasiatietoa A:n ja apulaispoliisipäällikkö B:n puhelinkeskustelun 5.1.2010 sisällöstä ja pyrkineet salaamaan virkamieslautakunnalta päätöksenteon perusteena olleita asiakirjoja sekä jättäneet selvittämättä, voitiinko lievää pahoinpitelyä koskevaa kihlakunnansyyttäjän päätöstä 2.7.2010 käyttää virantoimituksesta pidättämisen perusteena.

A:ta ei epäilty virantoimituksessa tehdystä rikoksesta eikä asiassa kuultu saman työyhteisön jäseniä todistajina. Epäilyksenalaisilla teoilla ei ollut myöskään välitöntä tai konkreettista yhteyttä A:n virkatehtäviin. Tuomion perusteena ollut ampuma-ase oli ollut A:n hallussa poliisiviranomaisen tieteen sen oman laiminlyönnin seurauksena. Poliisilaitos ei ollut menetellyt lain mukaisesti, vaan jättänyt aseensa tarkoituksella A:n haltuun. Tutkinnan kohteena olevat teot sekä tapahtuksen olosuhteet kokonaisuutena huomioiden A:n virantoimituksesta pidättäminen oli muodostunut kohtuuttomaksi, sillä A oli ollut virantoimituksesta pidätettynä poliisilaitoksen päätöksellä 22.12.2009 lukien. A ei ollut julkisuuden henkilö, eikä hänen asemansa muutoinkaan ollut sellainen, että poliisilaitoksen uskottavuuden säilyttäminen edellyttäisi hänen pidättämistä virantoimituksesta.

A:ta ei ollut myöskään kohdeltu yhdenvertaisesti muiden poliisimiesten kanssa, jotka olivat saaneet vakavammissakin rikosasioissa jatkaa virantoimituksessa.

Asian käsittely ja selvittäminen

Poliisilaitos on antanut vastineen ja vaatinut, että oikaisuvaatimus hylätään. Kysymyksessä ei ollut aikaisempien päätösten virheiden korjaamisesta, vaan virantoimituksesta pidättämisen perusteissa tapahtuneesta muutoksesta ja tilanteen uudelleen arvioinnista. Asiassa ei ollut merkitystä sillä, että poliisilaitos

oli tulkinnut lievää pahoinpitelyä koskevaa kihlakunnansyyttäjän päätöstä 2.7.2010 virheellisesti. Kyse oli uudesta päätöksestä, joka ei ollut sidoksissa A:n oikaisuvaatimuksessaan mainitsemaan aikaisempiin ratkaisuihin, jotka oli tehty eri olosuhteiden perusteella.

Poliisilaitos ei ollut antanut virkamieslautakunnalle asian 8/2010 yhteydessä tarkoituksellisesti väärää tietoa B:n ja A:n puhelinkeskustelusta taikka salannut siltä päätöksen perusteena olleita asiakirjoja. Myöskään lievää pahoinpitelyä koskevan kihlakunnansyyttäjän päätöksen virheellisestä tulkinnasta ei ollut johdettavissa esteellisyyttä.

Poliisilaitos tai apulaispoliisipäällikkö B eivät olleet vastuussa A:n ampuma-aserikoksesta, mikä ilmeni ampuma-aserikosta koskevasta esitutkintapöytäkirjasta. A itse oli laiminlyönyt aseiden hallussapitoluvan hankkimisen ja pitänyt hallussaan luvatonta pistoolia lähes 10 vuotta. Kulunut aika osoitti, ettei hänellä ollut tarkoitukseen hakea lupaa aseelle. Virantoimituksesta pidättäminen ei ollut kohtuutonta. Vakiintuneesti oli katsottu, että virantoimituksesta pidättämistä voitiin tarvittaessa jatkaa koko rikosoikeudenkäynnin ajan. Hovioikeudesta saadun tiedon mukaan A:n jutun pääkäsittely oli 11.4.2011, minkä jälkeen poliisilaitos ratkaisee itse pääasian.

Poliisilaitos ei ollut loukannut yhdenvertaisuusperiaatetta, vaan reagoinut myös kahteen toiseen tapaukseen poliisilaitoksella. Virkamiesoikeudelliset toimenpiteet oli kuitenkin jouduttu arvioimaan toisin johtuen toisen poliisimiehen teoista kuluneesta pitkästä ajasta ja siitä, että vapaa-ajallaan pahoinpitelyyn syyllistyneen vartijan käyttäytymissäännöt erosivat poliisimiehen käyttäytymissäännöistä.

A on antanut vastaselityksen, jonka mukaan virkamiestä, jonka viran hoitaminen on jo keskeytynyt jollain perusteella, ei voida pidättää virantoimituksesta. Valtion virkamieslain 40 §:n 4 momentti ei sanamuotonsa eikä esitöidensä mukaan mahdollistanut virkamiehen pidättämistä uudelleen aikaisemman päätöksen ollessa voimassa.

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN RATKAISU

Perustelut

Sovellettavat säännökset

Valtion virkamieslain 14 §:n 2 momentin mukaan virkamiehen on käytäyttyävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla.

Poliisilain 9 B §:n mukaan poliisimiehen on virassa ja yksityiselämässään käytäyttyävä siten, ettei hänen käyttäytymisensä ole omiaan vaarantamaan luottamusta poliisille kuuluvien tehtävien asianmukaiseen hoitoon. Arvioitaessa poliisimiehen käyttäytymistä otetaan huomioon myös hänen asemansa ja tehtävänsä poliisihallinnossa.

Valtion virkamieslain 40 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan virkamies voidaan pidättää virantoimituksesta rikossyytteen ja sen edellyttämien tutkimusten ajaksi, jos näillä voi olla vaikutusta virkamiehen edellytyksiin hoitaa tehtäväänsä.

Saman pykälän 4 momentin mukaan virantoimituksesta pidättämisestä päättäneen viranomaisen tulee seurata virantoimituksesta pidättämisen perusteita ja olosuhteiden muututtua tarvittaessa tehdä asiassa uusi päätös.

Valtion virkamieslain 66 §:n 2 momentin mukaan ennen kuin virkamies pidätetään virantoimituksesta, on virkamiehelle varattava tilaisuus tulla asiassa kuuluksi.

Hallintolain 27 §:n 1 momentin mukaan virkamies ei saa osallistua asian käsittelyyn eikä olla läsnä sitä käsiteltäessä, jos hän on esteellinen.

Hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaan virkamies on esteellinen, jos luottamus hänen puolueettomuuteensa muusta erityisestä syystä vaarantuu.

Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen on kohdeltava hallinnossa asioivia tasapuolisesti sekä käytettävä toimivaltaansa yksinomaan lain mukaan hyväksyttäviin tarkoituksiin. Viranomaisen toimien on oltava puolueettomia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Niiden on suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia.

Päätösmenettelyä ja poliisilaitoksen toimivaltaa koskevat väitteet

Asiassa saatu selvitys

Poliisilaitos on päätöksellään 22.12.2009 pidättänyt A:n virantoimituksesta päätöspäivästä lukien toistaiseksi rikossyytteen ja sen edellyttämien tutkimusten ajaksi. Poliisilaitos on vahvistanut tämän päätöksen päätöksellään 5.1.2010. Perusteina virantoimituksesta pidättämiselle ovat olleet muun ohella esitutkinnan kohteena olleet A:n epäillyt pahoinpitely- ja ampuma-aserikokset 21.12.2009.

Virkamieslautakunta on päätöksellään 17.9.2010 nro 60/2010 kumonnut molemmat poliisilaitoksen päätökset kuulemisvirheen vuoksi. Poliisilaitos on 3.11.2010 valittanut virkamieslautakunnan päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Korkein hallinto-oikeus on päätöksellään 10.5.2011 nro 1246 hylännyt poliisilaitoksen valituksen virkamieslautakunnan päätöksestä.

Poliisilaitos on päätöksellään 8.11.2010 pidättänyt A:n virantoimituksesta päätöspäivästä alkaen toistaiseksi. Päätös on perustunut käräjäoikeuden tuomioon 27.9.2010 ja tutkinnanjohtajana toimineen kihlakunnansyyttäjän päätökseen 2.7.2010, johon vetoamasta poliisilaitos on vastineessaan luopunut. Poliisilaitos on soveltanut päätöksessään valtion virkamieslain 40 §:n 4 momenttia ja katsonut asiaa koskevasta kuulemiskirjeestä 14.10.2010 ilmenevällä tavalla, että aikaisempien päätösten perusteissa on tapahtunut edellä kerrottu muutos.

Virkamieslautakunta on päätöksellään 11.3.2011 nro 22/2011 hylännyt A:n oikaisuvaatimuksen poliisilaitoksen päätöksestä 8.11.2010 kuulemisvirheen vuoksi. A on 23.5.2011 valittanut virkamieslautakunnan päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Asia on edelleen vireillä korkeimmassa hallinto-oikeudessa.

A on katsonut, että olosuhteet asiassa eivät ole muuttuneet valtion virkamieslain 40 §:n 4 momentin edellyttämällä tavalla. Lisäksi A on katsonut, että kor-

keimmassa hallinto-oikeudessa vireillä ollut valitus virkamieslautakunnan virantoimituksesta pidättämistä koskevasta päätöksestä 17.9.2010, virkamieslautakunnassa vireillä ollut oikaisuvaatimus poliisilaitoksen päätöksestä 8.11.2011 ja oikaisuvaatimuksenalainen poliisilaitoksen päätös 9.2.2011 virantoimituksesta pidättämistä koskevat samaa asiaa. A:n mukaan poliisilaitos ei olisi voinut tehdä uutta päätöstä asiassa, koska asia oli poliisilaitoksen valituksen johdosta vireillä korkeimmassa hallinto-oikeudessa. Edelleen A on katsonut, että virantoimituksesta pidättämistä koskevassa päätöksessä 9.2.2011 on kyse aikaisempien päätösten 22.12.2009 ja 5.1.2010 jatkamisesta ja se kumoutuu, mikäli myös aikaisemmat päätökset kumotaan.

Oikeudellinen arvio ja johtopäätökset

Hallituksen esityksessä valtion virkamieslain muuttamiseksi (HE 63/2007 vp) todetaan 40 §:n 4 momentin osalta, että virantoimituksesta pidättämistä ei saa jatkaa pidempään kuin on tarvetta. Mikäli olosuhteissa tapahtuu muutos, on viranomaisella velvollisuus tehdä asiasta uusi päätös, johon voidaan hakea muutosta. Edelleen olosuhteidenmuutoksen ei tarvitse olla olennainen, vaan vähäisempikin muutos riittää velvoittamaan ryhtymään toimenpiteisiin. Harkittavaksi tulee erityisesti se, onko virantoimituksesta pidättämiselle edelleen tarvetta. Oleellista on, että virantoimituksesta pidättäminen saa jatkua vain niin kauan, kuin se on tarpeen pidättämisperusteiden kannalta. Sääntely korostaa viranomaisen velvollisuutta omasta aloitteestaan tarkistaa päätöstä, eikä asia jää vain virkamiehen aloitteellisuuden varaan.

Virkamieslautakunta toteaa, että poliisilaitoksen 8.10.2010 tekemään virantoimituksesta pidättämistä koskevaan päätökseen nähden on poliisilaitoksen 9.2.2011 tekemään, oikaisuvaatimuksen kohteena olevaan päätökseen nähden olosuhteissa on tapahtunut muutos. Poliisilaitos on luopunut käyttämästä virantoimituksesta pidättämisen perusteena lievää pahoinpitelyä koskevaa kihlakunnansyyttäjän päätöstä 2.7.2010. Merkitystä ei A:n väittämin tavoin voida antaa sille, että poliisilaitos on aiemmin tulkinnut asiaa virheellisesti.

Valtion virkamieslain 40 §:n 4 momentin laatimisen esitöistä eli edellä mainitusta hallituksen esityksestä käy toisaalta ilmi, että säännöksen laatimisen tarkoituksena on ollut antaa virkamiehelle lisää oikeusturvaa siinä tilanteessa, missä on syntynyt perusteltu epäily virantoimituksen pidättämisen jatkumisen aiheellisuudesta. Toisaalta lainkohdan sanamuoto eikä lainkohdan laatimisen esityötkään sulje pois sitä vaihtoehtoa, että viranomaisaloitteisessa virantoimituksen pidättämisen olosuhteiden muuttumisen harkinnassa viranomaisen päättyy siihen, että virantoimituksen pidättämisen edellytykset ovat olemassa. Aikaisemmat virantoimituksen pidättämistä koskevat poliisilaitoksen tekemät päätökset ja niistä tehdyn valituksen vireilläolo korkeimmassa hallinto-oikeudessa tai virkamieslautakunnassa eivät myöskään lainkohdan sanamuoto ja tarkoitus huomioon ottaen estä tällaista uutta olosuhteiden muuttumiseen perustuvaa harkintaa ja uutta, myös virantoimituksen pidättämiseen päätyvän päätöksen tekemistä, vaikka virantoimituksen pidättäminen onkin ollut voimassa aikaisempien päätösten ja niistä tehdyn valituksen johdosta. Aikaisempia päätöksiä virantoimituksesta pidättämisestä 22.12.2009 ja 5.1.2010 ei myöskään ollut vielä lainvoimaisesti kumottu ennen kuin nyt kyseessä oleva päätös on tehty, vaan vasta korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisulla 10.5.2011 nro 1246.

Näin ollen poliisilaitos on valtion virkamieslain 40 §:n 4 momentin perusteella voinut ottaa omasta aloitteestaan A:n virantoimituksesta pidättämistä koskevan asian uudelleen harkittavakseen ja päätettäväkseen. Päätös ei ole tältä osin lain tai hallinnon suhteellisuusperiaatteen vastainen.

Esteellisyttä koskevat väitteet

Asiassa saatu selvitys

A:n mukaan apulaispoliisipäällikkö B ei ollut puhelinkeskustelussa 5.1.2010 kertonut A:lle mitään virantoimituksesta pidättämisen perusteina käytetyistä ja kuulemisilmoituksessa mainitsemattomista pahoinpitelyepäilyistä, vaikka poliisilaitos oli näin lisävastineessaan virkamieslautakunnalle 1.6.2010 väittänyt.

Poliisilaitoksen vastineen mukaan B:n ja A:n 5.1.2010 käymän puhelinkeskustelun sisällön kirjaukset poliisilaitoksen vastineissa ovat perustuneet B:n muistikuvii keskustelusta. B ei ollut tallentanut tai dokumentoinut käytyä keskustelua. Poliisilaitoksella ei ole ollut missään vaiheessa mahdollisuus tutustua A:n esittämän nauhoituksen sisältöön, sillä nauhoitusta tai siitä mahdollisesti tehtyä purkua ei ollut toimitettu poliisilaitokselle muun muassa siinä yhteydessä, kun virkamieslautakunta edellisten päätösten yhteydessä on pyytänyt poliisilaitoksen vastinetta, eikä siten mahdollisuutta oikaista asiaa. B ei ole tarkoituksellisesti muistanut käymäänsä keskustelua tietyn sisältöiseksi, vaan hänelle on jäänyt oma muistikuva hänen mielestään jossakin määrin sekavahkosta puhelinkeskustelusta A:n kanssa. Poliisilaitoksella ei myöskään ollut mitään syytä salata virkamieslautakunnalta A:n vaimon ja tyttären kuulustelukertomuksia, joissa kuvatut pahoinpitelyt olivat olleet perusteena viran toimituksesta pidättämiseksi. Lisäksi poliisilaitoksella ei ollut ollut erityistä tarvetta ryhtyä selvittämään kihlakunnansyyttäjän päätöksen 2.7.2010 oikeellisuutta, koska päätöksen perustelut olivat vastanneet sitä, mitä esitutkinnassa oli käynyt ilmi.

A on vastaselityksessään katsonut, että B on antanut totuuden vastaista tietoa olosuhteissa, että se epäilemättä antaa objektiivisesti arvioiden perusteen epäillä hänen puolueettomuuttaan. Asiassa ei myöskään voida sulkea pois epäilyä siitä, etteikö poliisilaitoksen puolesta olisi annettu tarkoituksellisesti vääriä tietoja puhelinkeskustelun sisällöstä. Salattujen asiakirjojen osalta A on pitänyt poliisilaitoksen selvitystä uskottavana, mutta katsonut, että B on muusta kuin tietämättömyydestä johtuvista syistä laiminlyönyt huolehtia siitä, että apulaispoliisipäällikkö C on saanut oikeat ja riittävät tiedot. Syyttäjän päätöksen virheellisen tulkinnan osalta A oli vastineessaan poliisilaitokselle 4.11.2010 ilmoittanut, että tutkinnanjohtaja ei voi tehdä syyksilukevaa päätöstä tilanteessa, jossa asianomistaja ei ole esittänyt rangaistusvaatimusta.

Oikeudellinen arvio ja johtopäätökset

A:n mukaan päätöksen tehneet virkamiehet ovat olleet esteellisiä hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisen yleislausekkeeseen perusteella. Virkamieslautakunta toteaa, että lainkohdassa tarkoitettuna syynä on oltava ulkopuolisen havaittavissa ja sen puolueettomuutta vaarantavan vaikutuksen tulee olla suunnilleen samanasteinen kuin erikseen määritellyissä esteellisyysperusteissa. Oikeuskäytännössä on myös katsottu, että palautuspäätöksen perusteella uuteen käsittelyyn palautetun asian uudelleen käsitelleet virkamiehet eivät ole esteellisiä.

Koska B ei ole tehnyt puhelinkeskustelusta 5.1.2010 muistiinpanoja, virkamieslautakunta pitää selvänä, ettei B ole voinut myöskään muistaa tarkalleen puhelinkeskustelun sisältöä. Puhelinkeskustelun sisällöllä ei myöskään ole ollut merkitystä virkamieslautakunnan päätöstä 17.9.2010 nro 60/2010 tehtäessä. Toisaalta poliisilaitos ei ole toiminut riittävän huolellisesti, kun se on kirjannut vastineeseensa totuudenvastaisen tiedon, jota se ei ole voinut mistään varmistaa. Virkamieslautakunta kuitenkin katsoo, että asiassa on jäänyt selvittämättä että poliisilaitos olisi tarkoituksellisesti antanut väärää tosiasiatietoa A:n ja apulaispoliisipäällikkö B:n puhelinkeskustelun 5.1.2010 sisällöstä. Poliisilaitoksella ei ole myöskään ollut erityistä velvollisuutta selvittää kihlakunnansyyttäjän päätöksen 2.7.2010 oikeellisuutta. Asiassa on jäänyt myös selvittämättä, että B olisi toiminut vastoin hallinnon objektiviteettiperiaatetta. C:n eikä B:n ei voida katsoa tässä asiassa toimineen siten, että heidän puolueettomuutensa on vaarantunut ja he siten ovat olleet esteellisiä osallistumaan asian päättämiseen.

Virantoimituksesta pidättäminen

Asiassa saatu selvitys

Lapin kärjäoikeus on 27.9.2010 tuominnut A:n pahoinpitelystä 21.12.2009 ja ampuma-aserikoksesta 22.12.2009 yhteiseen 50 päiväsakon suuruiseen sakkorangaistukseen. Tuomion mukaan A on syyllistynyt pahoinpitelyyn tekemällä ruumiillista väkivaltaa vaimolleen puristamalla häntä kurkusta sekä puristelemalla häntä käsistä aiheuttaen vaimolle punoitusta kaulalle. Muilta osin syytteen teonkuvaus on jäänyt toteen näyttämättä. Edelleen tuomion mukaan A on myös ampuma-aselain vastaisesti pitänyt hallussaan FN pistoolia ilman sen hallussapitoon oikeuttavaa lupaa. A on ollut ostamassa asetta eräältä kuolinpesältä ja hänellä on ollut aseeseen hankkimislupa, jonka voimassaolo on päättynyt 27.9.2002. A ei kuitenkaan ole ostanut asetta kuolinpesältä, mutta on siitä huolimatta pitänyt asetta hallussaan hankkimatta aseeseen hallussapitoon tarvittavaa lupaa. Kärjäoikeus on katsonut, että ammattinsa puolesta A:n on tullut olla tietoinen siitä, kuinka aseeseen kanssa on tullut menetellä.

Oikeudellinen arvio ja johtopäätökset

Virkamieslautakunta toteaa, että virantoimituksesta pidättäminen on väliaikainen turvaamistoimenpide, jonka tarkoituksena on varmistaa viranomaistehtävien asianmukainen hoitaminen. Virantoimituksesta pidättämistä käytetään ensisijaisesti julkisen intressin toteuttamiseksi.

A on kärjäoikeuden tuomion mukaan syyllistynyt pahoinpitelyyn ja ampuma-aserikokseen. Asian rikosoikeudellinen arviointi ei kuulu virkamieslautakunnan toimivaltaan eikä virkamieslautakunnalla tästä syystä ole edellytyksiä arvioida A:n menettelyä tai tekojen laatua toisin. Virkamiesoikeudellinen päätöksenteko ei kuitenkaan ole suoraan sidoksissa rikosoikeudelliseen arvioon, vaan rikollisen teon laatu, vakavuus ja itse tekoon johtaneet olosuhteet on otettava yhtenä näkökulmana huomioon myös punnittaessa, muodostaako teko perusteen virantoimituksesta pidättämiselle.

Kun otetaan huomioon A:n asema poliisimiehenä ja hänen virkatehtäviensä edellyttämä luottamus sekä tuomioon johtaneet teot, on A:n saama kärjäoikeuden tuomio ollut omiaan vaarantamaan luottamusta A:ta ja poliisilaitosta

kohtaan. Käräjäoikeuden tuomiolla on edellä lausuttu huomioon ottaen voinut olla vaikutusta A:n edellytyksiin hoitaa virkatehtäväänsä.

Yhdenvertaisuusperiaatetta A:n asian ratkaisemisen yhteydessä ei myöskään ole rikottu, kun A on pidätetty edellä kuvatuissa olosuhteissa virantoimituksesta, vaikka toisia A:n mainitsemia virkamiehiä ei oltu pidätetty virantoimituksesta syytteiden ja niiden tutkimusten ajaksi. Kysymys on eri olosuhteissa tapahtuneista teoista.

Poliisilaitos on täten voinut pidättää A:n virantoimituksesta.

Päätös

Virkamieslautakunta hylkää oikaisuvaatimuksen.

Sovelletut oikeusohjeet

Valtion virkamieslaki 14 § 1 mom, 40 § 2 mom 1 kohta ja 4 mom
Poliisilaki 9 B §
Hallintolaki 6§, 27 § ja 28 §

Muutoksenhaku

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Puheenjohtaja Heikki Jukarainen

Esittelijä Petteri Plosila

Virkamieslautakunnan päätös oli yksimielinen ja siihen osallistuivat puheenjohtaja Jukarainen, jäsenet Kulla, Paanetoja, Äijälä, Isomäki, A. Nieminen, M. Nieminen ja Komulainen sekä varajäsen Tarnanen.